

רנ"ה איהו הנ"ר, איהו נה"ר יוצא מעדן, ומאי ניהו מצות עשה ומצות לא תעשה פחושפון נה"ר, נו"ן ה"א רי"ש, ואיהי הנר המאיר לאדם, ועל דא באבד רשעים רנ"ה, ובההוא זמנא הטחול דשוחק אתאביד, ואז יתקיים (תהלים קכו ב) אז ימלא שחוק פיננו ולשוננו רנה ודאי, ואז לא יכבה בלילה נרה, בלילה נרה, בגין (שם) דטעמה כי טוב סחרה, ובההיא זמנא מתתקנא ירושלם דאיהי לבא, לבא איהו לה"ב המזבח, יכב"ה בחושפון הל"ב, לה"ב, לה"ב הב"ל, לא יכבה בגלות שהוא לילה, ואתבניאת על ידא דקודשא בריהווא, כמה דאת אמר (תהלים קמו ב) בונה ירושלם יהו"ה, (מאן דנטיר נר יהו"ה נשמת אדם בפקודין דעשה ולא תעשה, לא שליט עליה נורא דגיהנם, דאיהו כבד מרה טחול). ועוד מרה טחול כבד, אינון גלותא לנשמתא ורוחא ונפשא, דאיהי שכינתא פד גלת בכבד, אתמר באברים דאינון עמא קדישא חילקא דילה, תכבד העבודה על האנשים (שמות ה ט), פד גלת במרה אתמר בה (שם א יד) וימררו את חייהם, פד גלת בטחול אתמר בה (שם ו ט) ולא שמעו אל משה מקצור רוח (דיתהו בבטנה, ומעבודה קשה דתהו בטחול), והו צווחין לקודשא בריהווא מנה, הדא הוא דכתיב (יונה ב ג) מבטן שאול שועתי שמעת קולי, ואתמר בהון (שמות ב כג) ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה, ונשמתא בגלותא בתראה (דף נ ע"א) אתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, שכיבת לעפרא, ווי ליה לבר נש דנשמתיה נחיתת תחות רגלוי, דבההוא זמנא אתמר במזליה (עמוס ה ב) נפלה לא תוסיף קום, ולית ליה עלוי וסלוק אלא בידי דקודשא בריהווא, דאזיל שמא קדישא לימינא ואוקים לה.

רנ"ה הוא הנ"ר, הוא נה"ר יוצא מעדן, ומה היא? מצוות עשה ומצוות לא תעשה, פחושפון נה"ר, נו"ן ה"א רי"ש, והיא הנר המאיר לאדם, ועל זה, באבד רשעים רנ"ה, ובאותו זמן הטחול ששוחק נאבד, ואז יתקיים אז ימלא שחוק פיננו ולשוננו רנה ודאי, ואז לא יכבה בלילה נרה, בגלל שטעמה כי טוב סחרה, ובאותו זמן מתתקנת ירושלם שהיא הלב, הלב הוא לה"ב המזבח, יכב"ה בחושפון הל"ב, לה"ב הב"ל, לא יכבה בגלות שהוא לילה, ונכנית על ידי הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בונה ירושלם יהו"ה. (מי ששומר נר יהו"ה נשמת אדם במצוות עשה ולא תעשה, לא שולטת עליו אש הגיהנם, שהוא כבד מרה וטחול).

ועוד, מרה טחול וכבד, הן גלות לנשמה ורוח ונפש, שהיא שכינה, כשגלתה בכבד, נאמר באברים, שהן העם הקדוש, החיל שלה, תכבד העבודה על האנשים. כשגולה במרה נאמר בה וימררו את חייהם. כשגולה בטחול נאמר בה ולא שמעו אל משה מקצור רוח, (שהיה בבטנה, ומעבודה קשה שהיתה בטחול), והיו צועקים לקדוש ברוך הוא ממנה, זהו שפתוב מבטן שאול שועתי שמעת קולי, ונאמר בהם ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה. והנשמה בגלות האחרונה נאמר בה ותגל מרגלותיו ותשכב, שוכבת לעפר. אוי לאדם שנשמתו יורדת תחת רגליו, שפאותו זמן נאמר במזלו נפלה לא תוסיף קום, ואין לו עלוי והתעלות אלא ביד הקדוש ברוך הוא, שהולך השם הקדוש לימין ומקים אותה.